

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ดำเนินการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ชั้นปีที่ 1-4 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ และวิทยาเขตอุดรธานี ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในปีการศึกษา 2552 จำนวนประชากร 550 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 226 คน ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (Krejcie and Morgan, 1970 : 608-609) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาสรุปผลการศึกษาและอภิปรายผลตลอดจนข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ
4. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะ

แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 12 ข้อ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วิชาเขต ระดับชั้นปี คณะ ภูมิภาค บัณฑิตวิทยาลัยและสภาพเศรษฐกิจ ได้แก่ สถานภาพบิดามารดา จำนวนพี่น้องในวัยเรียน(ไม่รวมนักศึกษา) ผู้อุปการะด้านการเงิน รายได้บิดามารดาต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ และลักษณะที่พัก

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา โดยแบ่งเป็นการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็น ข้อคำถามตั้งแต่ข้อ 1 - 10 และการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็น ข้อคำถามตั้งแต่ข้อ 11- 20 ลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถาม ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ค่า *t*-test และความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏผลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20-22 ปี กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มากที่สุด โดยเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาเขตมหาสารคาม ที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดมากที่สุด สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน โดยมีจำนวนพี่น้องที่อยู่ในวัยเรียน 1-2 คน ส่วนใหญ่มีบิดาและมารดาเป็นผู้อุปการะด้านการเงิน ซึ่งบิดามารดา มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,001-4,000 บาท นักศึกษาจะได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองระหว่าง 1,001-2,000 บาทต่อเดือน และนักศึกษาส่วนใหญ่ขณะที่กำลังศึกษาอยู่จะพักหอพักภายนอกสถาบันเป็นหลัก

2. พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ

ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็นสำหรับการครองชีพระหว่างเรียน

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏผลดังนี้

4.1 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นสำหรับการครองชีพระหว่างเรียน

4.1.1 นักศึกษาที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ สถานภาพบิดามารดา ผู้อุปการะด้านการเงิน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะต่างกัน มีพฤติกรรมใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างกัน

4.1.2 นักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม มีพฤติกรรมใช้จ่ายเงินที่เหมาะสมมากกว่า ทุกวิทยาเขต โดยวิทยาเขตอุดรธานีมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสมมากกว่า วิทยาเขตศรีสะเกษและชัยภูมิ และวิทยาเขตชัยภูมิ มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเหมาะสมมากกว่า วิทยาเขตศรีสะเกษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาออกเขตอำเภอเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.4 นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้องในวัยเรียนต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีพี่น้องในวัยเรียนจำนวน 3-4 คน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่ไม่มีพี่น้องในวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.5 นักศึกษาที่บิดามารคามีรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่บิดามารคามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,001-4,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่บิดามารคามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,001-8,000 บาท และนักศึกษาที่บิดามารคามีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่บิดามารคามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,001-8,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.6 นักศึกษาที่มีลักษณะที่พักอาศัยระหว่างที่กำลังศึกษาต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่พักบ้านเช่า มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเหมาะสมกว่านักศึกษาที่พักหอพักภายในสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็นสำหรับการครองชีพระหว่างเรียน

ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็นสำหรับการครองชีพระหว่างเรียน

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏผลดังนี้

4.1 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นสำหรับการครองชีพระหว่างเรียน

4.1.1 นักศึกษาที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ สถานภาพบิดามารดา ผู้อุปการะด้านการเงิน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างกัน

4.1.2 นักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสมมากกว่า ทุกวิทยาเขต โดยวิทยาเขตอุดรธานีมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสมมากกว่า วิทยาเขตศรีสะเกษและชัยภูมิ และวิทยาเขตชัยภูมิ มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเหมาะสมมากกว่า วิทยาเขตศรีสะเกษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.4 นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้องในวัยเรียนต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีพี่น้องในวัยเรียนจำนวน 3-4 คน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่ไม่มีพี่น้องในวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.5 นักศึกษาที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,001-4,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,001-8,000 บาท และ นักศึกษาที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,001-8,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.6 นักศึกษาที่มีลักษณะที่พักอาศัยระหว่างที่กำลังศึกษาต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่พักบ้านเช่า มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่พักหอพักภายในสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็นสำหรับการครองชีพระหว่างเรียน

4.2.1 นักศึกษาที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ ภูมิลำเนา สถานภาพบิดามารดา จำนวนที่นั่งในวัยเรียน ผู้อุปการะด้านการเงิน รายได้บิดามารดาต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ และลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน

4.2.2 นักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสมมากกว่า นักศึกษาวิทยาเขตชัยภูมิและนักศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

5.1 ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่วนใหญ่ตอบว่า จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมน้อยไป และมีการเซ็นยืนยันเพื่อขอกู้ยืมบ่อยเกินไป

5.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพิ่มจำนวนเงินให้กู้ยืมค่าครองชีพ การเซ็นยืนยันเพื่อขอกู้ยืมควรทำปีการศึกษาละครั้ง และควรมีโครงการนี้ตลอดไป

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ศึกษาได้นำมาอภิปรายผล แยกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ วิทยาเขต ระดับชั้นปี คณะ และภูมิลำเนา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทั้งในส่วนที่จำเป็นและไม่จำเป็นสำหรับการครองชีพระหว่างเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ด้วยวัยของนักศึกษาที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มีการเรียนรู้สังคมจากเพื่อนฝูงและสื่อต่าง ๆ มากมาย เป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรลองของแปลก ๆ ใหม่ ๆ และไม่ยอมถูกหาว่าเซซ ล้าสมัย ไม่ทันสมัย จึงต้องวางตัวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนและสังคม และการที่นักศึกษาจะได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นักศึกษาจะต้องมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และเป็นผู้ที่ผ่านการรับรองด้านความประพฤติจากอาจารย์ที่ปรึกษาว่าเป็นผู้ที่มีความประพฤติเหมาะสมที่จะได้รับทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่ง

ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวงษ์ พิมพิสนธ์ (2547 : 224) ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในจังหวัดเลย : กรณีศึกษานักศึกษาระดับอุดมศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย ประจำปี 2544 ที่พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน แต่ทั้งนี้ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่น ๆ ชัดแย้งกับงานวิจัยของ สุวงษ์ พิมพิสนธ์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา สาขาที่เรียน และประเภทสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

1.2 ปัจจัยสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ ประกอบด้วย สถานภาพบิดามารดา จำนวนพี่น้องในวัยเรียน ผู้อุปการะด้านการเงิน รายได้บิดามารดาต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และลักษณะที่พัก พบว่า

1.2.1 สถานภาพบิดามารดาและจำนวนพี่น้องในวัยเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะจากการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 84.96) และมีพี่น้องในวัยเรียน 1-2 คน (ร้อยละ 54.42) จากผลการศึกษา ขนาดครอบครัวนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทและอิทธิพลต่อการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา ในการตัดสินใจซื้อหรือการใช้จ่ายเงินในส่วนของค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าของใช้ในชีวิตประจำวันและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สนธยา คงฤทธิ์ (2545 : 101-102) ที่ว่า ครอบครัวเป็นองค์กรที่ทำการซื้อเพื่อการบริโภคที่สำคัญที่สุด สมาชิกในครอบครัวประกบกันเป็นกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลที่สุดต่อผู้บริโภคส่วนใหญ่ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพบิดามารดาและจำนวนพี่น้องในวัยเรียนกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวงษ์ พิมพิสนธ์ (2547 : 227-228) ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในจังหวัดเลย : กรณีศึกษานักศึกษาระดับอุดมศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย ประจำปี 2544 ที่พบว่า สถานภาพบิดามารดาและจำนวนพี่น้องในวัยเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

1.2.2 ผู้อุปการะด้านการเงิน รายได้บิดามารดาต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นและไม่จำเป็นสำหรับการครองชีพระหว่างเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจสืบเนื่องจาก กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ที่มีรายได้ครอบครัวไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.

<http://www.studentlond.or.th>) ดังนั้น ผู้ปกครองหรือผู้อุปการะนักศึกษามีรายได้และให้เงิน

นักศึกษามาใช้จ่ายระหว่างที่ศึกษาในแต่ละเดือนจำกัดและไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้จากการที่ นักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานด้านฐานะทางครอบครัวที่ไม่แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สนธยา คงฤทธิ์ (2545 : 102-103) ได้กล่าวว่ามีบุคคลตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์โดยใช้ภาวการณ์ทางเศรษฐกิจเป็นเกณฑ์

1.2.3 ลักษณะที่พหุศาสตร์ระหว่างที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นและไม่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวงษ์ พิมพิสมนต์ (2547 : 227-228) ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในจังหวัดเลย : กรณีศึกษานักศึกษาระดับอุดมศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย ประจำปี 2544 ที่พบว่า ลักษณะที่พหุศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

2.1 เพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ สถานภาพบิดามารดา ผู้อุปการะด้านการเงินและค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่เป็นและไม่จำเป็น ไม่มีความแตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และผู้ปกครองมีรายได้น้อยต่อเดือน ไม่แตกต่างกันมากนัก ส่งผลให้สถานภาพและชีวิตความเป็นอยู่ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัดพลพิชัย ดุลย์เกริ (2549 : 66-67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคณะ และได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดามารดาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างกัน

2.2 วิทยาเขต พบว่า มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นและไม่จำเป็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก แต่ละวิทยาเขตอยู่ในสถานที่ตั้งที่แตกต่างกัน ดังนั้น ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตและรูปแบบการใช้ชีวิตในแต่ละสภาพสังคมย่อมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเยี่ยม ยศเรืองศักดิ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้จ่ายเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีพ.ศ. 2546 พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสถาบันการศึกษาต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

2.3 ภูมิลำเนา และลักษณะที่พหุศาสตร์ระหว่างที่ศึกษา พบว่า มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

นั้ดพลพิชัย ดุลย์เกรี (2549 : 66-67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนา และสถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน วิมลพร ชัยวัฒนกุลวานิชย์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านถิ่นที่อยู่ มีผลต่อค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพระหว่างการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน สำหรับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็น พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด ที่พักอาศัยหอพักหรือบ้านเช่าในระหว่างที่กำลังศึกษาเป็นหลัก และส่วนใหญ่เป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้น รูปแบบของการใช้ชีวิตจึงไม่แตกต่างกัน ดังที่ สนธยา คงฤทธิ์ (2545 : 102-103) ได้กล่าวว่า แบบของการใช้ชีวิต เป็นแบบแผนในการดำรงชีวิตของบุคคลที่แสดงออกในทางกิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็น ซึ่งแบบของการใช้ชีวิตของบุคคลขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม และเขตทางภูมิศาสตร์ก็เป็นส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรม ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค (อคุลย์ จาตุรงค์กุล. 2546 : 68)

2.4 จำนวนพี่น้องในวัยเรียนและรายได้บิดามารดาต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สำหรับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็น ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก เงิน เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนที่มนุษย์จำเป็นต้องหาและใช้สำหรับการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคในการดำรงชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ที่เป็นตัวเงินนั้น แต่ละครอบครัวย่อมมีความสามารถในการหารายได้ได้แตกต่างกัน และเมื่อรายได้แตกต่างกันย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถในการจับจ่ายใช้สอยหรือกำลังซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคแตกต่างกันด้วย นอกจากนี้จำนวนสมาชิกในครอบครัวก็เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัวของแต่ละครอบครัว เช่น ครอบครัวที่มีลูก 1 คน ย่อมมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันน้อยกว่าครอบครัวที่มีลูกมากกว่า 1 คน เป็นต้น และรายได้ที่มีจำกัดนี้เองแต่ละครอบครัวย่อมใช้จ่ายสำหรับการอุปโภคบริโภคในส่วนที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตก่อน จึงทำให้ครอบครัวที่มีรายได้และจำนวนสมาชิกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นแตกต่างกัน และเมื่อมีรายได้เหลือจากส่วนดังกล่าวจึงสามารถจับจ่ายใช้สอยในสิ่งที่ฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตได้ ซึ่งครอบครัวนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่ เป็นครอบครัวที่มีรายได้ค่อนข้างน้อย ดังนั้น ทำให้ไม่มีเงินเหลือสำหรับการใช้จ่ายในส่วนที่ฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็น จึงทำให้

ครอบครัวที่มีรายได้และจำนวนสมาชิกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สนรชยา คงฤทธิ์ (2545 : 102-103) ได้กล่าวว่า สมาชิกครอบครัวและสภาวะการทางเศรษฐกิจ เช่น รายได้เพื่อการจับจ่าย มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาดังที่กล่าว สามารถสรุปข้อเสนอแนะในการนำไปใช้และในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปออกเป็นประเด็น ได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ศึกษาได้เสนอแนะต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ไว้ดังนี้

1.1 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรจัด โครงการ/กิจกรรมอบรมเกี่ยวกับหลักการออม การบริหารการเงินส่วนบุคคลหรือการควบคุมการใช้จ่ายเงิน เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักและสามารถวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาให้กู้ยืมให้รอบคอบมากขึ้น โดยคำนึงถึงพฤติกรรมและความประพฤติของนักศึกษาประกอบการพิจารณาการอนุมัติให้กู้ยืม

1.3 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรจัด โครงการ/กิจกรรมรณรงค์ให้นักศึกษาชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเมื่อครบกำหนด เช่น กิจกรรมเสียดตามสาย ป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

1.4 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจนไว้เป็นมาตรฐานการดำเนินงาน และประกาศให้นักศึกษารับทราบ โดยดำเนินการทุกขั้นตอนให้แล้วเสร็จก่อนเปิดภาคเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ศึกษาเห็นว่าประเด็นบางอย่างที่ควรแก่การศึกษาและทำการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 ในการวิจัย ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาในกรณีที่เงินกู้ยืมไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพระหว่างที่กำลังศึกษา

2.2 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การติดตามการชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

2.3 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคุ้มค่าของการลงทุนใน โครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY